

לח:

עין משפט
נר מצוה

ב א ב חי פכ"ב מהל'
אישות הל' ו סמנ לאיון
סא טור ש"ע אה"ע סי' ז
סעיף יא וסיומן קס סעיף
ה:

מא ג מ"י סס טושיע
סס סימן 5 סעיף ט:
מב ד מ"י פ"ה מהל'
נחלות הלכה ה סמג
עשין 5 טושיע מ"מ ס"י
רפ סעיף יב:
מג ה מ"י פ"ב מהל'
סוטה הל' 1 סמג
עשין מה טור אה"ע סימן
קטו וסימן קעח:

תורה אור השלם

1. והביא האיש את
אשתו אל הכהן והביא
את קרבנה עליה עשירת
האיפה קמח שערים לא
יצק עליו שמן ולא יתן
עליו לבנה כי מנחת
קנאת הוא מנחת זכרון
מזכרת עון;

במדבר ה טו

סוף דע"י

ב"ש אומרים תמכור.
עשההם חרקה אל
תשקהם לא; כיבודות שחול
נפל הבית בעליו ועל
אביו. על לאוין ועל שקב
אזני ואין ידוע מן מה
קדים ודברים ב"ש קוב
עליו ועל מורישיו. על
לאוין ועל מיישיהו. כגון
לאוין לאוין לא חמי שקב
אזני, שאין להם קרוב יותר
ממלאוין ומלאוין חמי ליושן
ושם. ורודה עליו. על
לאוין כחובות אשה
ובעל חוב. ואין על ממה
לפרוע ושם. והחשד בשמו

תוספות ישנים

[illegible]

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

וַיִּקַּת נְשׂוּאָה עִוְשָׁה סָפֵק נְשׂוּאָה. וְאִפְ"ה לנ"ה הוּא בְּחֻמָּה יוֹרֵשׁ
הַאֵב דְּחֻמָּה עֲדִיפָא שִׁים לָנוּ לְהַחֲזִיק מַלְמֵה בְּחֻמָּה אֹתוֹ
שֶׁשֶׁבֶט: דָּא"י מ"ה וְדָא נְשׂוּאָה וְהִתְנַן בְּפָלֵי הָ ב"י. מִכְּמָה מַשְׁמִית
וְהִתְנַן פֶּרֶק יֵשׁ נִחְלִין (ב"ב דף ק). שֶׁבֶכֶל יוֹרֵשׁ אֵת אֲשֶׁמוֹ הוּא מִלִּי
וְיִסְתַּךְ אֵלֶּה מִסְפָּא דְּהִסְוֵל דְּלִימִי
עַל סוּבֵּל לִמְלִיזוֹ: דְּרָא"א הָ אִידִי
וְדָא. שֶׁהָקֹדֶם (ס) שָׁלֵה:

קסכרי ב"ש שטר העומד אצות
בגבוי דמי. אבי גופיה
זאת ליה הכי כפרק האשה שפלו
הטעות דף פא. וס' ללכת לשמע
הכרה סכרה: **לנא** נוטלת
החובה ולא שותות. והא דתנן כריס פ'
הרוסה (וטעם דף גג:) הרוסה וסומרת
וכס לא שותות ולא נוטלות כחובות
למא פלגי ב"ש אורי' דלמס היא
הנה אצטע בין שפא שנסמרה ואסרה
עמה על בעלה אבל הכא בשעה
שנסמרה היתה יכולה ליעדק בשמה
עוד **דנארסה** וסומרת כיון אין
למא צמחש בערבות על דת כס אסיה
יכולה ליעדק כדקאמר הכס בגמ':
ברא או שותות או לא נוטלת
ב'. הך דרגס כמסכת
טועה (דף הו.) לא שותות ולא נוטלות
(והנהיג) כתנן שס כמי שמגיה הכס
תנן: **ואבי** אבותיה טהא. וס'
אדרכה תקשי ליה למא נוטלת כל
הכחונה חמקס וי"ל לפי שיהא כהא
טעמא כרי והורשין בטעמא ספק:
וספק

האב אומרים הכן מת ראשון ואחר כך מת האב וב"ה יאח"כ מת הבן ב"ש אומרים יחלוקו וב"ה אומרים יגב"ה רש"י האב ודאי וב"ה ספק וקאתי ספק ומוציא מידי וה"ה העומד לגבות כגבוי דמי ומנא תימרא דתנן "מתו בעלי אומרים נוטלות כתובתן ואינן שותות וב"ה אומרים או כתובתן או שותות והביא הא"ש את אשתו אמר רחמנא שלא שותות לא נוטלות כתובתן והא הכא דספק ה"נא וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי אלא ש"מ "שטר ה"אב"י לותביה מהא דלמא כתובת אשה שאני משום "מתניתין לא פליגי ולא והא "קתני מתה מה יעשה הנכנסים ויוצאין עמה ב"ש אומרים יחלוקו יורשי הבעל אומרים נכסים בחזקתן הכי קאמר מתה מה יעשה בכ"ה הנכנסים והיוצאים עמה ב"ש אומרים יחלוקו יורשי וב"ה אומרים נכסים בחזקתן א' אמר רב אשי מתנ"י נמי די' הבעל עם יורשי האב "ולא קתני יורשי האב עם יורשי יישא דנפלו לה כשהיא שומרת יבם סיפא דנפלו לה

וְנִסְתַּמָּה טַעְמִים לְפָנֵי יוֹרְשֵׁן דְּלִילֵי ב"ח מִיַּחְסָר גִּבְיִינָה עַד שִׁיחֻקֵּי
מִוִּילֵי אֶת הַחַיִּי מִדְּוִלִי: **כְּגֹבֵי** כְּלֹמֶר גְּדוֹל כֹּחַ הַשְּׂעִיר
(יִמִּי) הַלֵּךְ סָקָ וּסְקָ הוּא וְאִין כֹּחַ הוּא יוֹתֵר מִזֶּה אִם הַכֹּחַ
הַחוּצוֹן יוֹרְשֵׁי: **מִחוּ** בְּעִלְיָן. כֹּל אֲשֶׁה שְׁקֵלָה לֵה בְּעֵלָה וּסְקָ
לֵה כְּחוּבָה: **לֹא שׁוּטוֹת**. בְּעִינֵין וְהִלֵּךְ הָאִישׁ אֶת אֲשֶׁמוֹ וְיִלְכֵה: **מִדְּ**
פֶלֶא. לֹא ש"מ סְקֵרֵי ב"ש שְׂעִיר הָעוֹמֵד לְגִבּוֹת כְּגֹבֵי דְמִי וְיוֹן שִׁמְתָה
שְׂעִיר וְגַל וְלֹא חִמִּי סָקָ וּמוֹוִילֵי מִדְּוִלִי. וְדִלִּי. וְגִבִּי נָפֶל הַבֵּית
שְׁטוּוֹי סְקֵרֵי אֲנֵל לַעֲלוּי מִיָּנִה לִיכֹא ל"מ.ד. וְגִבִּי נָפֶל הַבֵּית
שְׂעִי מִיֹּרְשֵׁן שְׁהִי לֹא הוֹחֹק בֹּו זֶה בְּנִסְקִים וְהַשְּׂעִיר זֶה יוֹלֵא עֲלֵי
ב"ח דְּוִלִי הִדְּאִי שְׂעִיר כְּגֹבֵי דְמִי וְיִוְרִישׁ אִינֵם כְּלוֹם וְאֵם הֵן
דְּעִמֵּי מִקְרָא מִשּׁוּם טַעְמָא דְּשְׂעִיר הָעוֹמֵד לְגִבּוֹת כִּי אֹתוֹתֵיהּ לִרְדֵּי
הַשָּׂא. דְּמִתְנִי הִיא בְּסֵדֵר גָּשִׁים הִדְּכָא נָמִי סָקָ מִוִּילֵי מִדְּוִלִי
וְיִוִּי וְנִשְׁאִין הֵן בְּעֵינֵי הַנֶּשֶׁם וְיִתְרֹו לְהַנְשֵׁא לְפִיכָךְ הַחוּצוֹן מִסָּ:
וְיִשְׁשׁ נָמִי אֲכֻמוּבָה אֲמִירִי יִתְלוֹן וְקִטְלוּ יוֹרְשֵׁן דְּלִילֵי (ו) מִסְּקָם וְגַ:
וְהַסֵּם מִמֶּה וְגִבִּי יוֹרְשֵׁן לֹא חִישְׁיָן לְחִינֹא כְּדִלְמָר בְּאֻלְמֵנֵה יִרְוֹת
וְהוֹחֹק יוֹרְשֵׁי הַבְּעֵל לֵלֵךְ יִתְנֶה כְּחוּבָה לְגִבּוֹת מַחֲסִים לְגִבּוֹת כֹּחַ הַשְּׂעִיר
וְאֵשׁ"ר דְּשִׁמְעִינֵי לֵלֵךְ לְאִשִּׁי כְּבוֹנוּת פֶּרֶק הַשָּׂא (דף סה.) מִתְנֵן
וְיִנִּינֵה קֹא יִרִית כְּחוּבָה וְלֹא מִאֲחִיו אֲנֵל דְּלִישְׁקֵלוּ יוֹרְשֵׁן דִּילֵה כִּי
שְׂעוּמָה לְגִבּוֹת הוּא לֵלֵךְ יִתְנֶה כְּחוּבָה לְגִבּוֹת מַחֲסִים: **יִוְרִישׁ הַבְּעֵל**
וְיִתְרֹו מִיֵּה שֶׁנֶּה רִישָׁל דְּפִלְגִי וְאֵמִי שֶׁנֶּה אֵמִי שֶׁנֶּה סִיפָא דְּפִלְגִי וְיִתְרֹו
וְיִתְרֹו מִיֵּה אֵמִי שֶׁנֶּה שֶׁנֶּה נָפֶל לֵה מִדְּוִי ב"ש דְּיִוְרִישׁ הִלֵּךְ וְדִלִּי וְגַ:
וְכַתְּחֵלָה וְה"ה אֵם מִיֵּה יוֹרְשֵׁי יוֹרְשֵׁן אֹתוֹת לֵלֵךְ מִהִנֵּה יִזְקֵה לֵה

סיפא. דגבי נשואה בעלמא לא
בדיעבד הבעל מויליא מיד
היא ולא כנשואה ממז קיימ
ולכ"ה חוקה עדיפא:] ויקם

זיקת נשואה עושה ספק נשואה זיקת ארוסה
עושה ספק ארוסה דאי ס"ד ודאי ארוסה
מודים כ"ה שמוכרת ונותנת וקיים והתנן
16 נפלו לה נכסים משנתארוסה ב"ש אומרים
תמכור וב"ה אומרים "לא תמכור אלו ואלו
מודים 2 שאם מכרה ונתנה קיים אלא ש"מ
זיקת ארוסה עושה ספק ארוסה זיקת נשואה
עושה ספק נשואה דאי ס"ד ודאי נשואה
ב"ש אומרים יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי
האב והתנן 10 נפלו לה נכסים משנשאת אלו
ואלו מודים 2 שאם מכרה ונתנה שהבעל
מוציא מיד הלכותות אלא שמע מינה זיקת
נשואה עושה ספק נשואה אמר ליה רבה
אדמפלגי בגופה ולאורז מיתה לפלגו
בחייה ולפירות אלא אמר רבה אידי ואידי
דנפלה כשהיא נשואה זיקת נשואה עושה
ספק נשואה רישא דאידי קיימא הוה לה
אידי ודאי ואינינו ספק 11 ואין ספק מוציא
מידי ודאי סיפא דמתה הללו באין לירש
והללו באין לירש ויחלוקו אייתיביה אביי
ולב"ש אין ספק מוציא מידי ודאי והתנן
12 נפל הבית עליו ועל אביו עליו ועל
מורישיו והיו עליו כתובת אשה וב"ה יורשי
חר כך מת האב וב"ה אומר האב מת ראשון
לוקו וב"ה אומרים 7 נכסים בחזקתו והא
הבא ספק ומוציא מידי ודאי קסברי ב"ש 13 שמר
גימרא דתנן 14 ממו בעליהן עד שלא שתו ב"ש
ותות וב"ה אומרים או שותות או לא נוטלות
ש את אשתו אמר רחמנא לויכא אלא 15 תתוך
מן אור האב דספק הוא ספק גזאי ספק לא
אי אלא ש"מ 16 שמר העומד לנכות כגבוי דמי
ת אשה שאני משום 17 חנינא ולותביה כתובה
18 קתני מתה מה יעשה בכתובתה ובנכסים
ירים יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב וב"ה
מר מתה מה יעשה בכתובתה ושבעה נכסים
אומרים יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב
מר רב אשי מתני' נמי דיקא דקתני יחלוקו יורשי
גי יורשי האב עם יורשי הבעל ש"מ אבי אמר
יכם סיפא דנפלו לה כשהיא תחתיו דבעל
וקסבר

מיתסר גובינא עד שיחזיקוהו צ"ד בהם: ובעל חוב ספק
 כלומר גדול אם השער וכמו שמחזק בנכסים (א) והר"ה
 קה לה יורה דעה מהם אם האב מת ראשון מחזק ב"מ (א) והר"ה
 אשה שקנה לה בעלה ונסתרה ומת עד שלא שפחה נט
 אדם את אשתו וליכא: מירד ודאי. מירד יורשיה בעל שכן
 לגבות נכבדי דמי וכוון שמת עמזו הנכסים מירד בחזקה
 וזהו לא. דלא נכדי דמי ועשמה משום דאמי ספק ומיילא
 נא למ"ד. וגבי נפל הבית קלמיר דחוקו דכי מירד "מירד"
 נכנסים והשטר זה יוצא עליו ולא על האב הלכך ספק
 מיס אינם כלום ואם הבן מת ראשון נמאלי יורשין ודאי
 ועומד לגבות כי אחתיה לרצה מנפל הבית דחקן במי
 שמו ספק מניא מירד ודאי: ואביו להכי לא אחתיה מנפל
 להנשא לפיכך החזיקוהו מתפק: ולוחצים מכתובה דמנא
 יורשין דידה (י) מספק וגבי פלגא דכתובה מיכס דהר"ה
 נא דנאמא באלמנה נחומה (מנחות 15:) א"כ היו יורשיה
 לגבות מהיים וק"ס שיהא מתה בחייו על יסם לא גבוי
 מפרק האשה (דף פא.) ניתנה כתובה לגבות מהיים לר"ה
 ל' דלישקלו יורשין דילה כחובתה לא שמעינן ליה: דיק
 לגבות מהיים: יורשיה בעל עס יורשיה האב. נכס מנפל
 י' שנה סיפא דפליגי ומרזיה לאו משום דכרישא היא קי
 ב' צ"ס יורשיה האב ודאן ונכסים בחזקתן אלא רישא דנפל
 אחתה דלא מהני אדאן למינקי נכסי דהשאה: סיפא ד

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

נח' ולא קתני יורשי האב
עם יורשי הבעל. ע' וימא
דף פה ע"כ נחום' ישנים
ל"ה תשובה ינ"ט פ"ו
מ"ב לטהרות:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אמר לה
ימי בעל כרחא בולדו
וילניה (ב) ד"ה יורשי אבא
אבא שפיר אם חלש
(ג) ד"ה כנני וכו' בנפס
דמי וכו' הן (ד) ד"ה
וילתניה ממחנה וכו'
(ה) רש"י דידא דספק
הוה (ו) רש"י ד"ה היא
לה איזי ודא שדקא שלה.
גייז ותרין לומר דספק איז
שדאיה וזא ורפי' ארדא
לה היא דלי ורפי' ארדא
היא אמר' תמכור לבתלה
לגיה אלף סק שדאיה היא
וסק דאשלי' ארדא לא
היא זכיר

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] אבר רב אש' מחנ' נמי
דיקא דקמני יחלוקי ירשי
הבעל עם ירשי האב. נ"ב
ע' יומא פה ע"ב בתום'
ישנים ד"ה תשובה בע"א
יוה"כ וכו' יכתוב"ט פ"ב
דאיתא מ"ב נד"ה יפה
פ"ת עם ד"א וכו' :

תוספות ישנים (המשך)

[illegible]

רבים במקום בעל הצי ואף למד נתנה בחובה לנכות מחייב ה"מ להחמיץ בהכרח דמשינו ליה באילוי ידיו בחובה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones